

V1: **D** Prikázal Boh dávno **A** pustej pláni, a **G** by dala **D** plod **A⁷**.
On nás **D** rozsial ako zr **A** no z dlaní z **G(d⁷)** juhu po
A východ **D**.
Ako **e** rozsie **(d)** vač nás ro **h(a)** zsiť všade na **G** guľatú
A^{sus4} zem.
O tom **D** vie, čo bolo, **A** je i bude, **G** čaká **A** žatvy **D** deň.

R: **D** Chcem, Pane, **G** rást', **D** chcem vydať **A** klasy.
D Slovo Tvo **G** je **E⁷** je slovom **A** spásy.
D Chcem Pane **G** rást' a **F[#]** pevne ve **h** rím,
že **G** slovo Tvo **D** je **G** je slnko mo **D** je.

V2: Jedno zrno padlo na kraj cesty, nevzklíčilo však,
nevydalo žiadne ratolesti, vyzobal ho vták.
Iné padlo na skalú, kde trnie rast mu zhatalo.
Svetla kde niet, klíčok ľahko strnie, hynúť začalo.

V3: Iba v Božej pôde zrno zreje, svetlo má i vzduch,
úroda raz z neho veľiká je, že až jasá duch.
Hoci s plačom neraz sejem semä, nádej v Bohu mám,
že raz stokrát viacej z dobre zeme zrníek pozbieram.